

Українська Православна Катедро Святої Софії

Saint Sophie Ukrainian
Orthodox Cathedral

Cathédrale orthodoxe
ukrainienne Sainte-Sophie

Церковна адреса/Church Address: 6250 12th avenue, Montreal (Quebec) H1X 3A5

Вебсайт/Website: www.stSophieMontreal.com

Настоятель парафії: Прот. о. Володимир Кушнір

Parish Priest: Very Rev. Fr. Volodymyr Kouchnir

тел/home tel: 514.727.2236 моб/cell: 514.947.2235 email: vkouchnir@acn.net

Голова парафіяльної ради: Юрій Гела/Parish President: Yoris Gella

тел/tel: 514.626.1625 email: yoris.gella@gmail.com

ВОСКРЕСНИЙ БЮЛЕТЕНЬ RESURRECTION NEWSLETTER

НЕДІЛЯ МИТАРЯ

І ФАРЕСЕЯ

SUNDAY OF THE

PUBLICAN &

PHARISEE

1-го лютого 2015

February 1, 2015

34-та неділя після трійці --- 34th Sunday after Pentecost

**РОЗКЛАД ВОСКРЕСНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ І СВЯТ
ВІТАЄМО ГОСТЕЙ ДО НАШОГО ХРАМУ**

Неділя, 1-го лютого	Неділя Митаря і Фаресея. Голос 1. <i>Читання: 2 Тимофія 3:10-15; Лук. 18:10-14</i>	Літургія 10:00 год. ранку.
Неділя, 8-го лютого	Неділя Блудного Сина. Голос 2. <i>Читання: 1 Кор 6:12-20; Лук. 15:11-32</i>	Літургія 10:00 год. ранку.
Четвер, 12-го лютого	Трьох Святителів <i>Читання: Єв.13:7-16 Мт.5:14-19</i>	Літургія 9:30 год. ранку.
Неділя, 15-го лютого	Стрітєння Господнє. Голос 3 Неділя Мясопусна <i>Читання: 1 Кор. 8:8-9:2; Мт. 25:31-46</i>	Літургія 10:00 год. ранку.

**SCHEDULE OF SERVICES AND CHURCH FEASTS
A WARM WELCOME TO ALL GUESTS AND VISITORS TO OUR COMMUNITY**

Sunday, February 1	Sunday of the Publican & Pharisee. Tone 1 <i>Readings: 2 Tim. 3:10-15; Luke 18:10-14</i>	10:00 a.m. Divine Liturgy
Sunday, February 8	Sunday of the Prodigal Son. Tone 2. <i>Readings: 1 Cor. 6:12-20; Luke 15:11-32</i>	10:00 a.m. Divine Liturgy
Thursday, February 12	Synaxis of the Three Holy Hierarchs <i>Readings: Heb.13:7-16 Mt:14-19</i>	9:30 a.m. Divine Liturgy
Sunday, February 15	Meeting of the Lord. Meatfare Sunday. Tone 3. <i>Readings: 1 Cor. 8:8-9:2; Matthew 25:31-46</i>	10:00 a.m. Divine Liturgy

ЦЕРКОВНО - ГРОМАДСЬКІ ОГЛОШЕННЯ

МОЛИМОСЯ ЗА ХВОРИХ ТА НЕМІЧНИХ ПАРАФІЯН ПО ДОМАХ, ЛІКАРНЯХ І ДОМАХ ОПІКИ - Оксану Русин, Марусю Зимовець, Анну Вакулін, Михайла і Мирославу Драган, Анну Ленько, Михайло Гринишин, Надю Калюжну, Івана і Павліну Ілієнко, Володимирі Маланчук, Володимира Хоменко, Галину Мельник-Марко, Ліду Номировську, Тетяну Жеребецьку, Віру Бучак-Сегин, Олю Піно, Юлію Варварич, Зіну Мовчан, Володимира Ваверчак, Василь Андрусик, Роман Богачик, Павло Кошман, Валентина Гринишин, Варвара Ковальчук, Роман Пушкар, Антон Баур, Отто і Стефанія Шевчук, Ольга Лавої, Марян Онищук, Раїса і Олександр Пачковський, Юлія Пушкар і Василь Бородуля.

ПАНАХИДА - Після Літургії відслужиться панахида за покійну Ліду Драган Сидоренко. Вічна її пам'ять.

ВІДВІДАНИ З ЙОРДАНСЬКОЮ ВОДОЮ - о. Володимир розпочав відвідини з Йорданською водою парафіян і прихильників за особистим домовленням. П-ні Олі Ковч буде інформувати за 3-4 дні наперед, для уточнення про день і годину відвідин зручний для вас час.

РІЧНІ ЗБОРИ ГРОМАДИ- відбудуться 15-го лютого, 2015 року, після Літургії. Хто не заплатив свою членську

вкладку за минулий 2014 рік, може бути присутній на зборах, але не має згідно статуту нашої церкви право голосу.

КАЛЕНДАРИ - настінні календарі можна купити від старших братів у неділю після Літургії. Вартість \$5.00 за один.

ВІДВІДИНИ ХВОРИХ - пригадую, що якщо хтось із наших парафіян потрапив до лікарні, прошу негайно про це повідомити о. Володимира. Обов'язок родини повідомити о. Володимира. Не надійтеся на друзів або сусудів, щоб вони це робили за вас. Також повідомте настоятеля коли особа була виписана із лікарні, чи то до дому чи із старечого будинку.

ЗМІНА АДРЕСИ - Якщо ви являєтеся членом парафії і поміняли або плануєте поміняти свою домашню адресу, номер телефона чи свою електронну адресу, просимо повідомте про це Євгена Підвисоцького за номером 514-331-0264, щоб ми могли зробити відповідні зміни на нашому церковному реєстрі.

ВОСКРЕСНИЙ БЛАГОВІСНИК - Якщо ви або хтось із ваших близьких чи знайомих, бажали би отримувати Воскресний Благовісник через електронну пошту, перешліть вашу електронну адресу до Адріани Жеребецькій (azerebecky@asn.net) і вам будуть висилати Благовісник кожного тижня.

PARISH AND COMMUNITY ANNOUNCEMENTS

PRAYERS FOR HEALTH - for members who are ill and unable to come to church: Basilius Andrusyk, Anton Bawer, Osyр Beznachuk, Roman Bohaczuk, Wasyl Borodulia, Vera Buchak-Seguin, Wolodymyr Chomenko, Alexandra Dolnycky, Myroslava & Michael Dragan, Michael & Valentyna Hrynyshyn, Iwan & Paulina Iliencko, Nadia Kaluzny, Paul Koshman, Varwara Kowaltschuk, Ola Lavoie, Anna Lencko, Volodymyra Malanchuk, Halyna Melnyk-Marko, Zina Mowchan, Lida Nomirowski, Mario Onyszchuk, Alex & Raisa Pachkowsky, Olga Pineau, Julie Puszkar, Roman Puszkar, Oksana Rusyn, Otto & Stella Shewchuk, Julia Varvarich, Anna Wakulin, Volodymyr Waverchuck Sr., Tanya Zerebecky and Marusia Zymowec.

PANACHYDA (Memorial Service) - A Panachyda will be held today, following the Divine Liturgy, in blessed memory of Lida Dragan Sidorenko. May her memory be eternal.

BLESSING OF HOMES - Fr. Volodymyr has begun visiting and blessing homes. You will be informed of the time of the visit 3-4 days ahead.

ANNUAL GENERAL MEETING of the parish will be held on **Sunday, February 15, 2015** following the Divine Liturgy. According to the Church By-Laws, those who have not paid their Annual Membership dues for 2014 may attend the meeting, however may not vote.

2015 CHURCH CALENDARS are available from the Church Elders for \$5.

ILL PARISHIONERS - Please notify Fr. Volodymyr of all sick and hospitalized parishioners. This is the duty of the family. Do not count on your friends and neighbours to pass the word on. Also, please let him know when family members have been discharged from hospital or moved to a nursing home.

CONTACT INFORMATION - Please notify J. Pidwysocky at 514-331-0264 if your address, telephone numbers or e-mail address have changed. Any changes will be updated on our computer so all mailings to you will be sent correctly.

ELECTRONIC COPY OF OUR SUNDAY BULLETIN - If you, a family member, or someone you know would like to receive our parish bulletin electronically, please e-mail Adrianna Zerebecky (azerebecky@acn.net) and ask her to add you to the e-mail distribution list.

* * * * *

МУЧЕНИК ЗА ЦЕРКВУ МИТРОПОЛИТ ЛИПКІВСЬКИЙ

Ця виняткова за своєю відданістю Христу, та в нашій національній православній церкві людина все життя — аж до останнього подиху — свято зберігала вірність вічним заповідям Сина Божого. Вірність Христовим словам про «Пастиря Доброго», який готовий життя своє покласти задля ближніх своїх (задля рідного народу!). Вірність заповідю Сина Божого — брати свій хрест та йти вперед, за ним. Бо «той, хто витерпить усе до кінця — отой і буде спасений», спасений для Царства Небесного. Митрополит Василь Липківський, цей найбільший, можливо, український мученик за віру ХХ століття, безжально вбитий НКВДистами на 74-му році життя, залишив нам нетлінний приклад — єдності думки, віри й подвижницького, самовідданого діяння, приклад, який безмежно важко наслідувати. Творець відродження 1921 р. Української автокефальної православної церкви, митрополит Київський і всієї України (1921—1927 рр.), останній настоятель та доглядач Софії Київської (1919—1927 рр.), видатний богослов, мислитель, публіцист, педагог, проповідник, перекладач і релігійний письменник, Василь Костянтинович Липківський народився 20 березня 1864 р. у селі Попудні Київської губернії (нині — Черкаська область) у родині сільського священика.

Родинне коріння предків Василя Липківського сягає Галичини, проте згодом цей рід перебрався на Наддніпрянщину. Як і в багатьох сімействах, Липківські зберегли в багатьох поколіннях перекази (достовірні або, може, напівлегендарні) про справи давно минулих часів. Ось що міг чути про це малий Василь.

Юний Василь здобув початкову освіту в Уманській бурсі (1873—1879 рр.), згодом навчався у Київській духовній семінарії (1879—1884 рр.) і, нарешті, закінчив з відзнакою (1889 р.) Київську духовну академію, отримавши учений ступінь кандидата богослов'я. Ще за два роки (20 жовтня 1891 р.) Липківського було висвячено на священика, а невдовзі — призначено настоятелем собору в місті Липовці Київської губернії та водночас — повітовим інспектором місцевих парафіяльних шкіл. Від 1903 р. отець Василь (Липківський) — уже протоієрей, а крім того — директор нововідкритої Київської церковно-вчительської школи, навчального закладу, в якому готувалися кадри для церковно-парафіяльних шкіл. Йому не було тоді й 40 років.

Здавалось би, перед молодим богословом і педагогом відкривалася «широка», блискуча кар'єрна перспектива. Проте ось у чому річ: з кожним роком, з кожним місяцем у душі Василя Липківського міцніло відторгнення, навіть відразу до офіційної, імперсько-бюрократичної, «вірнопідданої» Російської православної церкви. Уже тоді майбутній митрополит усвідомив, що утворилося «величезне провалля між зовнішньою величністю і внутрішньою нікчемністю церкви російської, яка трималася державно-поліцейською підтримкою» (це — діагноз на сто років наперед!).

Буремні часи — «охоронно»-репресивні заходи: революційного 1905 р. Василя Костянтиновича усунули з викладацької роботи за звинуваченнями в «українофільстві» й ліберальних поглядах та призначили (з «пониженням») настоятелем невеликої Свято-Покровської церкви в Солом'янці, тодішньому передмісті Києва. Ще одна пам'ятна віха в житті нашого героя: того ж 1905 р. його обирають головою з'їзду духовенства Київщини, на якому було висунуто вимогу: запровадити українську мову в церковне богослужіння та викладання в духовних школах.

Доленосний 1917-й став знаменним рубежем у житті В. Липківського — парафіяльного священника й викладача церковних шкіл (до речі, аж до самої Лютневої революції він перебував під постійним наглядом поліції — це показово!). Саме після повалення самодержавства отець Василь Липківський став одним із лідерів руху за утворення Української автокефальної православної церкви — певною мірою за зразком Грузинської православної церкви, яка саме тоді, 1917 року, відновила свій автокефальний статус.

Прихильники відновлення соборних та виборних засад у церкві, переведення богослужіння на українську мову, будівництва церков у національному українському стилі згуртувалися у «Братство воскресіння Христа», одним з очільників якого був Василь Липківський. У листопаді 1917 р. було організовано Всеукраїнську православну церковну раду (ВПЦР), яка мала очолити церковно-громадський рух із підготовки до Всеукраїнського церковного собору, завданням якого була докорінна реформа української церкви і досягнення її реальної незалежності від московського православ'я (так, принаймні, бачив це сам Василь Липківський).

Гетьман Павло Скоропадський та лідери Директорії УНР проголошували у своїх документах нагальну необхідність створення Української автокефальної православної церкви, проте не могли (чи не хотіли) втілити це у життя. А Василь Липківський продовжував невтомну боротьбу за нашу Помісну Незалежну Церкву.

У квітні 1919 р. з активною участю отця Василя Другий збір ВПЦР вирішив приступити до утворення українських парафій. За місяць, 22 травня 1919 року, в супроводі хору під орудою Миколи Леонтовича Василь Липківський особисто відслужив першу літургію українською мовою в Микільському соборі на Печерську, збудованому ще гетьманом Іваном Мазепою.

Пізніше митрополит Василь так згадував про це: «На всеношній і службі Божій зібралася така сила народу, що не тільки в Соборі, а й навкруги його було тісно; весь наряд плакав, чуючи Апостол, Євангелію, Псалми рідною мовою; всі відчували, що це вперше після віків неволі «моляться на волі невольничі діти», як провіщає Шевченко». Окрім інших талантів,

Василь Липківський був блискучим проповідником, володів живою, пристрасною, образною мовою; у своїх промовах він порівнював плин життя Церкви з течією Дніпра, а дух служіння — з банею храму й закликав вірних до єднання з чистим повітрям неба. Незабутні (і надзвичайно актуальні саме зараз, у березні 2014 р.) слова, сказані отцем Василем у серпні 1919 р.: «Коли ти не станеш згуртовано в обороні своєї Вітчизни, то плакатимеш у московській неволі, як у Святому Письмі плакав колись народ Ізраїлю, на ріках Вавилонських, у вигнанні...»

Ці слова Василя Липківського як Тараса Шевченка, «Боріться вам Бог помагає» в умовах російської окупації наш народ переходить великі випробування у збереженні своєї Держави. Цей світ належить Богу він не належить темним силам. Помиляються ті, хто сьогодні так думає. Віримо, щоб Божа справедливість переможе, головне не зрадити і не спокушуватися на ласощі ворога. Саме приклад Митрополита Василя Липківського повинен бути дороговказом для українців, бо йдеться про людину, яка пожертвувала життям заради великої справи — утворення і зміцнення Єдиної, Соборної Української автокефальної православної церкви.

Слава Україні і слава нашим героям